
Odbor za razvoj

2015/2095(INI)

12.11.2015

MIŠLJENJE

Odbora za razvoj

upućeno Odboru za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove

o stanju na Sredozemlju i potrebi za cjelovitim pristupom EU-a migraciji
(2015/2095(INI))

Izvjestiteljica za mišljenje: Beatriz Becerra Basterrechea

PA_NonLeg

PE565.184v02-00

2/8

AD\1078230HR.doc

HR

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

1. smatra da se radi postizanja dugoročnih i održivih rješenja aktualnom migracijskom stanju može pristupiti samo u kontekstu cijelovita europskog pristupa koji bi trebao biti dijelom sveobuhvatnoga pregleda migracije u okviru plana za razdoblje do 2030. godine; stoga naglašava da je potrebno da države članice pojačaju suradnju oko postupanja s migracijskim tokovima; pozdravlja inicijativu da se uspostavi novi europski plan za migraciju koji se mora temeljiti na pravima, a koji će pripremiti Europski parlament, Komisija i Europsko vijeće uz izravno sudjelovanje relevantnih zainteresiranih strana u donošenju odluka, savjetujući se pritom s civilnim društvom, uključujući organizacije migranata, te koji se mora zasnivati na solidarnosti i odgovornosti među državama članicama; ističe da tim planom mora biti obuhvaćena zamjena Dublinske uredbe centraliziranim europskim sustavom za azil kojim se u obzir uzimaju preferencije tražitelja azila i izbjeglica, čime se omogućuje stvaranje prostora sigurnosti, slobode i pravde, usklađivanje postupaka za priznavanje statusa azilanata i jamči djelotvorna kontrola zajedničke vanjske granice; ističe potrebu uspostave obvezujućeg i trajnog sustava premještanja za tražitelje azila koji ostvaruju međunarodnu zaštitu;
2. osuđuje činjenicu da je Komisija tek nakon dosad neviđene humanitarne krize, nakon koje je uslijedila snažna reakcija civilnog društva u obliku protesta i iskazivanja solidarnosti, odlučila preispitati svoje neuspjele migracijske politike te primijeniti cijelovit pristup koji uključuje razvoj, suradnju i poštovanje načela usklađenosti razvojnih politika;
3. inzistira na tome da se odmah unaprijede užasni životni uvjeti milijuna ljudi koji žive u izbjegličkim kampovima, osobito u Turskoj, Jordanu i Libanonu; poziva EU i države članice da poboljšaju svoje mehanizme pružanja humanitarne pomoći i podrške susjednim zemljama koje se nalaze u zonama sukoba i koje prihvaćaju najveći broj izbjeglica; pozdravlja predanost Komisije povećanju finansijske potpore tim zemljama i poziva države članice da se drže svojih obećanja; podsjeća da se glavni uzroci migracija moraju rješavati učinkovito i da se pritom moraju pružiti odgovori na globalne nejednakosti, kršenja ljudskih prava, siromaštvo, nezaposlenost, nestabilnost država i klimatske promjene te s tim u vezi naglašava da je ključno raditi na mirnom rješavanju oružanih sukoba; prima na znanje da je 11. i 12. studenoga 2015. u Valletti održan sastanak na vrhu o migraciji, koji je bio prilika da se doneše sveobuhvatan pristup rješavanju glavnih uzroka prisilnih migracija;
4. smatra da je u okviru europske migracijske politike potrebno razlikovati s jedne strane „izbjeglice” i s druge strane „ekonomski migrante”; ističe da je prema tim dvjema kategorijama migranata potrebno različito postupati;
5. podsjeća da muškarci, žene i djeca koji su zahvaćeni trenutačnom krizom bježe od vjerskog ili političkog progona, rata, diktature, ugnjetavanja, mučenja, dekapitacije itd. i da se o njihovim ljudskim pravima ne može pregovarati; napominje da je većina njih obuhvaćena Ženevskom konvencijom iz 1951. o izbjeglicama koju je ratificiralo svih 28 država članica EU-a; traži od EU-a da nametne sankcije državama koje krše ta prava i koje time ne poštuju jedan od temeljnih uvjeta svojega članstva u EU-u;

6. poziva Komisiju i Vijeće da predlože SAD-u da, u okviru naše transatlantske suradnje u području razvojne politike, s nama radi na suzbijanju migracijskog vala jačanjem razvojne suradnje u Africi i na Bliskom istoku te učinkovitim pružanjem pomoći milijunima ljudi koji žive u izbjegličkim kampovima;
7. ustraje u tome da se pitanje složenog odnosa između razvoja i migracija mora bolje obuhvatiti kako bi politike EU-a kojima se nastoji upravljati migracijama u EU-u bile kompatibilne s politikama kojima se nastoji smanjiti siromaštvo u zemljama u razvoju i ublažiti neki od uzroka prisilnih migracija, primjerice što većim jačanjem razvojnog učinka novčanih prijenosa smanjenjem njihova troška; ističe da je potrebno produktivno raditi s trećim zemljama kako bi se utvrdili uzroci tih migracijskih tokova umjesto usredotočivanja isključivo na njihove posljedice; podsjeća da iseljavanje raste s gospodarskim razvojem sve dok zemlje ne dosegnu razinu zemalja s višim srednjim prihodima (od oko 7 000 do 8 000 USD po glavi stanovnika), kada se ono počinje smanjivati; stoga naglašava da se radi postizanja dugoročnoga i održivoga rješenja moraju ojačati suradnja i upravljanje migracijskim tokovima; uviđa da održiv gospodarski razvoj i izgradnja države utemeljene na demokratskim, jakim i transparentnim institucijama uvelike doprinose rješavanju glavnih uzroka prisilnih migracija; poziva EU i sve međunarodne aktere da učvrste razvojnu suradnju i instrumente trajnog političkog dijaloga;
8. zabrinut je zbog pokušaja da se odobrena sredstva za razvojnu pomoć preusmjere na rješavanje problema u pogledu migracije koji nisu povezani s razvojem; odbacuje činjenicu da je moguće da se sredstva za potporu izbjeglicama u zemljama koje su ta sredstva donirale već vode kao službena razvojna pomoć; odbija planove o uporabi i povezivanju razvojne pomoći s jačim graničnim kontrolama ili kontrolama sporazuma o ponovnom prihvatu u trećim zemljama; snažno potiče države članice i Komisiju da povećaju sredstva i resurse dostupne za reagiranje na humanitarne krize; poziva na donošenje dugoročnjeg plana kojim će se obuhvatiti mjere za jačanje uloge agencija UN-a; pozdravlja uspostavljanje Regionalnog uzajamnog fonda EU-a kao odgovora na sirijsku krizu i Kriznog uzajamnog fonda EU-a za Afriku kao djelotvorna instrumenta za borbu protiv destabilizacije, prisilnog raseljavanja i neregularne migracije; traži od Komisije da poveća transparentnost Kriznog uzajamnog fonda EU-a za Afriku; potiče države članice da doprinose tom Uzajamnom fondu te ističe da će praćenje i ocjenjivanje projekata i programa kojima su dodijeljena sredstva biti ključno za jamčenje da Fond služi svojoj svrsi, ponajprije tako da se u okviru njega pomaže onima kojima je pomoć potrebna, a ne da se njime financiraju vlade odgovorne za kršenja ljudskih prava;
9. poziva EU, Afričku uniju i Ujedinjene narode da pojačaju međunarodnu suradnju u pogledu migracija kako bi stvorili zakonite migracijske putove i poziva Komisiju i države članice da maksimalno iskoriste pozitivan doprinos migracija i mobilnosti ljudi globalnom razvoju, što je prvi put prepoznato u razvojnom programu za razdoblje nakon 2015. te u predloženim ciljevima održivog razvoja, posebno onima u području migracija; potiče države članice da potpomognu integraciju imigranata, čije aktivno sudjelovanje u društvu doprinosi promicanju društvenog i gospodarskog razvoja i kulturne raznolikosti Unije; potiče EU i nadležna tijela država članica da unaprijede postupke za priznavanje akademskih i profesionalnih kvalifikacija migranata u cilju njihove brže i bolje integracije na tržište rada;

10. podsjeća da je pravo na napuštanje bilo koje zemlje, pa i vlastite, utvrđeno člankom 13. Opće deklaracije o ljudskim pravima UN-a; naglašava da iako bi tu slobodu i temeljno pravo trebali uživati svi, ono je uistinu dostupno samo građanima „svjetskoga sjevera” i najbogatijim građanima „svjetskoga juga”; naglašava potrebu da se načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (*non-refoulement*), koje, s posebnim naglaskom na tražiteljima azila, proizlazi iz prava na migraciju te je potvrđeno člankom 33. Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951., sadržano u Protokolu o statusu izbjeglica iz 1967. i ponovljeno u članku 3. Konvencije protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja iz 1984., provodi kvalitetnije i potpunije;
11. ističe da je potrebno štititi, promicati i poštovati međunarodno pravo traženja utočišta, koje je utvrđeno člankom 14. Opće deklaracije o ljudskim pravima UN-a, što uključuje potrebu da se bolje i u potpunosti poštuje načelo *non-refoulement*; podsjeća da je u emigracijskim i tranzitnim zemljama važno uspostaviti i ojačati informacijske centre za migraciju po uzoru na Centar za informiranje i upravljanje migracijama (CIGEM) u Maliju; ističe da zbog nepostojanja legalnih putova mnogi muškarci, žene i djeca nemaju drugog izbora nego obratiti se krijumčarima, što vrlo skupo plaćaju i pri čemu riskiraju život; poziva EU da primjenjuje postojeće zakonodavstvo i osmisli sigurnije i zakonite načine ulaska migranta u EU i ostanka u njemu;
12. odbija prijedloge država članica za osnivanje centara za prihvat azilanata u trećim zemljama i za uključenje sjevernoafričkih zemalja i Turske u europske operacije traganja i spašavanja u cilju presretanja izbjeglica i njihova vraćanja na afričko i tursko tlo; s tim u vezi poziva Komisiju da Parlamentu dostavi ocjenu razine sukladnosti tih prijedloga s međunarodnim pravom o azilu te praktičnih i pravnih prepreka njihovoј provedbi; traži da se Kartumski proces zamijeni procesom utemeljenim na punom poštovanju ljudskih prava u kojem će naglasak biti na poboljšanju životnih uvjeta kako bi se riješili glavni uzroci migracije; apelira na Komisiju i Vijeće da na sastanku na vrhu u Valetti koji će se održati u studenome stave naglasak na glavne uzroke migracija, kao što su siromaštvo, nejednakost, nepravda, klimatske promjene, korupcija, loše upravljanje i oružani sukobi;
13. smatra da su pitanja i problemi s kojima se u procesu migracije u EU-u suočavaju žene, djevojčice i skupine ugroženih osoba kao što su starije osobe, djeca, osobe s posebnim potrebama, pripadnici manjina i drugi iznimno važni, kao i njihov učinak na ljudska prava i poboljšanje položaja tih osoba; smatra da su pitanja i problemi s kojima se u procesu migracije i unutar EU-a suočavaju migranti koji su dio zajednice LGBTI također iznimno važni; poziva na uvrštavanje izričite odrednice o zajednici LGBTI u svim politikama povezanim s migrantima; naglašava da je iznimno važno da migracijske politike budu uključive i da uzmu u obzir specifičnosti svake ugrožene skupine te poziva na uvrštenje takvih odrednica u sve politike koje se bave migrantima; napominje da je u zakonodavstvo EU-a u području azila genitalno sakaćenje uvršteno kao jedan od kriterija koje je potrebno uzeti u obzir tijekom obrade zahtjeva za azil; ustraje u tome da je potrebno poštovati ljudska i osobna prava najugroženijih među migrantima;
14. poziva EU i njegove države članice da zajamče da migranti raspolažu pravima i uslugama kojima im se jamči jednakost i da spriječe jačanje rasizma i ksenofobije u EU-u;
15. podsjeća da valja jamčiti najbolji interes djece i maloljetnika bez pratnje, i u slučajevima azila, kako je utvrđeno u međunarodnoj Konvenciji o pravima djeteta iz 1989. i u Povelji

o temeljnim pravima Europske unije; naglašava da je potrebno ojačati sustave zaštite djece kako bi se djeca u svakom trenutku zaštitila od zlostavljanja i iskorištavanja, što podrazumijeva i zaštitu pružanjem osnovnih usluga kao što su zdravstvena skrb, psihološka potpora, kvalitetno obrazovanje i konkretne mjere za njihovu postupnu integraciju u državama članicama; poziva na posvećivanje posebne pozornosti potrebama razdvojenih obitelji i onima koji su ostavljeni te na preispitivanje Direktive Vijeća 2003/86/EZ kako bi se omogućilo ponovno spajanje razdvojenih obitelji;

16. poziva Komisiju i EU da u migracijskim politikama u potpunosti poštuju načelo usklađenosti politika u interesu razvoja, a posebno pri provedbi Europskog migracijskog programa te razmatrajući i u tom slučaju povezanost unutarnje i vanjske politike, a prema tome i odnos između razvojne politike i migracijske politike s jedne strane i aktualne politike socijalne zaštite i zapošljavanja u državama članicama s druge strane; stoga ističe da postoji potreba za sustavnijim uvrštavanjem razvojne dimenzije u migracijske politike; podsjeća da pojedine politike EU-a i ograničeni napor u borbi protiv nezakonitih tokova kapitala iz zemalja u razvoju neizravno doprinose nestabilnosti i migracijskim tokovima; stoga od Komisije traži da predstavi akcijski plan za usklađivanje politika; ističe važnost jamčenja usklađenosti politika i koordinacije vanjskog djelovanja EU-a i politika sigurnosti, obrane, trgovine, humanitarne pomoći, migracija i razvojne suradnje; smatra da bi europske odgovornosti u sukobima trebalo preuzeti u potpunosti uz veće napore oko očuvanja mira i postizanja trajnih rješenja za izbjeglice (preseljenje, lokalna integracija, mobilnost i povratak, kad to bude moguće); poziva Komisiju i države članice da više usklade unutarnje i vanjske politike koje se odnose na migraciju kako bi se pogodovalo mobilnosti osoba radi doprinošenja njihovoj dobrobiti i dobrobiti njihovih obitelji;
17. izražava zabrinutost zbog sve većeg broja klimatskih izbjeglica, koje bježe od suša, gladi te sve lošijih zdravstvenih i životnih uvjeta; smatra da je stanovništvo najslabije razvijenih država izloženije utjecaju klimatskih promjena, što može utjecati na sve veće nejednakosti i socijalnu nestabilnost;
18. poziva Komisiju da uskladi svoje razvojne politike s gospodarskim politikama kako bi se zaustavilo iskorištavanje ljudskih i prirodnih resursa u trećim zemljama koje potkopava svrhu svih vrsta razvojne pomoći; poziva EU i njegove države članice na strogu regulaciju aktivnosti europskih transnacionalnih kompanija koje posluju u trećim zemljama;
19. snažno podupire uspješno i sveobuhvatno širenje i primjenu vodećih načela UN-a o poslovanju i ljudskim pravima u EU-u i izvan njega te naglašava potrebu za poduzimanjem svih potrebnih političkih i zakonodavnih mjera kako bi se riješio problem propusta u primjeni vodećih načela UN-a, pa i u pogledu pristupa pravosuđu; podsjeća da cilj vodećih načela UN-a nije određivanje nove međunarodne pravne obveze, već uspostavljanje zajedničkog standarda na globalnoj razini za sprečavanje i rješavanje problema negativnog utjecaja poslovnih aktivnosti na ljudska prava;
20. ističe potrebu povezivanja politike u području dostupnosti nužnih lijekova i usklađenosti razvojne politike; ističe da pitanjima u području regulacije trgovine i intelektualnog vlasništva treba posvetiti posebnu pozornost s obzirom na njihovu važnost za učinkovitu opskrbu lijekovima u zemljama u razvoju;
21. zgrožen je činjenicom da se 61 % službene razvojne pomoći vraća zemljama koje su ta sredstva donirale zbog, između ostalog, sklapanja ugovora za javnu nabavu i otplate duga;

stoga poziva na povećanje stvarne pomoći kojom se na pozitivan način odgovara na potrebe ljudi;

22. poziva Komisiju da preispita sustav ocjenjivanja i sustav praćenja usmjeren na rezultate koji upotrebljava EuropeAid, koji su ključni za planiranje, pripremu i provedbu politika i intervencija EU-a te za jačanje transparentnosti i demokratske odgovornosti; podsjeća da bi osnaživanje i razvijanje održive strukturne promjene trebalo biti u središtu interesa naših politika;
23. žali zbog činjenice da je u nekim državama članicama, kao što je Italija, pri upravljanju određenim prihvatnim centrima za tražitelje azila došlo do niza ozbiljnih prijevara i administrativnih nepravilnosti, u koje je često bio umiješan i organizirani kriminal, što je rezultiralo zlouporabom europskih fondova i dalnjim pogoršanjem životnih uvjeta i zaštite ljudskih prava migranata.

**REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA
U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE**

Datum usvajanja	10.11.2015
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzulică, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Marina Albiol Guzmán, Louis-Joseph Manscour, Joachim Zeller